

ការព្រមានស្របគុណ — លេខបួន

មូលដ្ឋាននៃសេចក្តីជំនឿ និងគំរោះថ្មីនៃការគូសចេញច្បាប់
មេរៀនពីទំនាយ និងបុរេសាស្ត្រ

Jeff Pippenger

2023-08-08

តើព្រះអង្គនឹងបង្កើនចំណេះដឹងដល់នរណា?

ហើយនឹងផ្តល់ឱ្យនរណាដល់អំពីសេចក្តីបង្កើន?

គឺអ្នកទាំងឡាយដែលបានដកចេញពីទីកន្លែង ហើយត្រូវបានដកចេញពីដើមឡើយ។

ដូច្នេះ បញ្ញត្តិគ្រប់គ្រងសេចក្តីបញ្ញត្តិ បញ្ញត្តិសេចក្តីបញ្ញត្តិ

បន្ទាប់ពីបន្ទាប់ បន្ទាប់ពីបន្ទាប់ នៅទីនេះបន្តិច ហើយនៅទីនេះបន្តិច៖

ដូច្នេះនឹងមានព្រះបន្ទូលដល់បុរាណជននេះ ដោយបង្កើននិយាយអាក្រក់អ្នក

និងដោយភាសាមួយទៀត។ ដល់ពួកគេនោះទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលថា

នេះហើយជាការសម្រាក ដល់ដោយការនេះ

អ្នករាល់គ្នាអាចឲ្យអស់អ្នកនិយាយហត់បានសម្រាក;

ហើយនេះហើយជាការស្រស់ស្អាតឡើងវិញ ប៉ុន្តែពួកគេមិនព្រមស្តាប់ទេ។

ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់បានមកដល់ពួកគេដោយបញ្ញត្តិសេចក្តីបញ្ញត្តិ

បន្ទាប់ពីបន្ទាប់ បន្ទាប់ពីបន្ទាប់ បន្ទាប់ពីបន្ទាប់ បន្ទាប់ពីបន្ទាប់

ហើយគ្រប់នោះបន្តិច; ដើម្បីឲ្យពួកគេដើរទៅ ហើយដួលថយក្រោយ

ហើយត្រូវបំបាក់ ហើយត្រូវជាប់អន្ទាក់ ហើយត្រូវបាត់បង់។ អសោយ 28:9-13។

អត្ថបទទាំងនេះត្រូវបានរៀបរាប់អសោយ

ត្រូវបានលើកឡើងមុនគេហើយមុនគេទៀតនៅក្នុងភាសាសាស្ត្រ។ នៅទីនេះ

ខ្ញុំគ្រាន់តែត្រូវប៉ះពាល់បន្តិចបន្តួច ដើម្បីបើកចំណុចមួយ ឬពីរ

ពីខាងនេះដែលបានលើកមកមុន ហើយបន្តិចម្តងទៀតនៅក្នុងការពិភាក្សាបច្ចុប្បន្ន។

បទគម្ពីរនេះបង្ហាញអំពីបុរាណជនមួយក្រុមដែលរាជ្យក្នុងការសាកល្បងមួយ

ព្រោះពួកគេ «ទៅ ហើយដួលថយក្រោយ ហើយត្រូវបាក់បែក ហើយត្រូវជាប់អន្ទាក់

ហើយត្រូវបាត់បង់»។ ពួកគេជាបុរាណជនដែលរាជ្យក្នុងការសាកល្បងមួយទាក់ទងនឹងអ្នក

កណ្តាលនៃព្រះនឹងពុទ្ធបាម «បង្កើន» ឲ្យ «យល់» អំពី «ចំណេះដឹង» ឬ «គោលលទ្ធផល»។

វាជាការសាកល្បងមួយដែលផ្តល់ការយល់ដឹងអំពីការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង

ដូច្នេះវាជាការសាកល្បងដូចគ្នានឹងការសាកល្បងដែលបំបែកពួកអ្នកបុរាណជន

និងពួកមនុស្សសាក្យក៏នៅក្នុងដានីយ៍លែ ជំពូក ១២

ពីព្រោះពួកហោរាទាំងអស់សុទ្ធតែស្របគុណ

ហើយបញ្ចេញអំពីចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក។ នៅក្នុងដានីយ៍លែ ១២

«ពួកអ្នកបុរាណជន» យល់ ប៉ុន្តែ «ពួកមនុស្សសាក្យក៏»

មិនយល់អំពីការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងឡើយ។

មនុស្សនៅក្នុងបទគម្ពីររបស់អសោយ ត្រូវបានសាកល្បងដោយ

«ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ» ដល់ «ពួកគេមិនព្រមស្តាប់»។ ហើយ

«ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ» ជាកំណត់ដល់ពួកគេហេតុបដិសេធ

ហើយដដែលនឹងអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេ «យល់» អំពីការកើនឡើងនៃ «ចំណេះដឹង» នោះ គឺជាកុប្បនព្រះគម្ពីរដែលកំណត់ថា តើគួរតែមើលបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រទំនាយឱ្យគ្រប់គ្រងដោយរបៀបណា។ អស់អ្នកដដែលក្នុងបទគម្ពីររបស់អសោយ បានបដិសេធកុប្បនដដែលបញ្ជាក់ថា ដើម្បីប្រើយល់អំពីបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រទំនាយមួយ អ្នកគួររស់នៅក្នុងបន្ទាត់នោះ៖ «បន្តិចនោះទៀតនេះ ហើយបន្តិចនោះទៀតនោះ»។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវដែលបង្កើតការសាកល្បងមួយ ហើយពួកគេបានបដិសេធនោះ គឺជាវិធីសាស្ត្រនៃការផ្សព្វផ្សាយនៃបន្ទាត់ទំនាយពីទីនេះ និងពីទីនោះ ហើយបន្ទាប់មកយកបន្ទាត់មួយនៃបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រទំនាយដដែលបានផ្សព្វផ្សាយទាំងនោះ មកដាក់សរុបគ្នាជាមួយបន្ទាត់ផ្សេងៗនៃបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រទំនាយ ដដែលនិយាយអំពីបុរាណបទដូចគ្នា។ ភាពជោគជ័យនៃកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងក្នុងការដាក់បន្ទាត់លើបន្ទាត់តាមរបៀបនេះ អាស្រ័យលើការអនុវត្តកុប្បនពិតប្រាកដនៃការបកស្រាយទំនាយ។ កុប្បនទាំងនោះ ដដែលជា «បទបញ្ញត្តិ» ផងដែរ គួរនាំមករួមគ្នា ហើយវាគួរមានរក្សាបន្តិចនោះទៀតនេះ និងបន្តិចនោះទៀតនោះនៃក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ព្រះយេស៊ូវទាំងឡាយរបស់អសោយ ដដែលបរាជ័យក្នុងការសាកល្បង នោះបរាជ័យដោយសារពួកគេបានរក្សាចេញពីសំខាន់បំផុត ដដែលពួកគេមិនគួររក្សាចេញពី ហើយនោះគឺថា បុរាណវិទ្យាសាស្ត្រក្នុងកំឡុងមុនដដែលហើយមុនដទៃទៀត។

«យើងមិនមានអ្វីគួរខ្លាចសម្រាប់អនាគតឡើយ លើកលែងតែយើងនឹងរក្សាចេញពីព្រះអម្ចាស់បានដឹកនាំយើង និងការបង្រៀនរបស់ទ្រង់ក្នុងបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រអតីតកាលរបស់យើង»។ Life Sketches, 196.

ព្រះម៉ែនមនែនជាអ្នកបង្កឱ្យមានភាពច្របូកច្របល់ឡើយ ហើយចំណុចជាប់ទុកមួយនៃសេចក្តីពិតនោះគឺថា ព្យាករណ៍ទាំងអស់នៃក្នុងព្រះគម្ពីរកំពុងសម្គាល់ខ្លួនបែន្ទាត់ព្យាករណ៍ដូចគ្នាតម្លៃយ។ ពួកគេមិនទាំងអស់គ្នាមើលឃើញពីវត្តមាននៃការណ៍ដូចគ្នាពិតប្រាកដនៃលើខ្លួនបែន្ទាត់នោះទេ ប៉ុន្តែតែងតែដោយខ្លួនបែន្ទាត់ពីវត្តមាននៃការណ៍ដូចគ្នានៅចុងបញ្ចប់នៃលើកិច្ច។ នោះគឺជាវត្តមាននៃការណ៍ទាំងឡាយដដែលនាំទៅដល់ការបិទពេលសាកល្បង បន្ទាប់មកដោយគ្រោះកាចចុងគ្រោះទាំងបុរាណវិទ្យា ដដែលបញ្ចប់ដោយការយាងមកលើកទីពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ រឿងរ៉ាវរបស់ព្យាករណ៍មួយរូបអាច ជាអំពីបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រមុនៗគ្រងរបស់ព្រះនៃក្នុងខ្លួនបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រនោះ ប៉ុន្តែតែងតែមុនរបស់ព្យាករណ៍មួយរូបទៀតអាចជាអំពីបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រមុនៗគ្រងរបស់ព្រះ ឬអំពីសហរដ្ឋអាមេរិក វ៉ាទីកង់ អង្គការសហប្រជាជាតិ ពាណិជ្ជកម្មនៃនៃដី ឬសាសនាសុលាម ប៉ុន្តែតែងតែដោយខ្លួនបែន្ទាត់ដូចគ្នានោះ។

សាររបស់អលើយ៉ាបស់ម៉ាឡាគី ព្រមទាំងសារដដែលកំណត់នៃក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១, ១៤ និង ១៨ និងសារនៃ ដានីយ៉ែល ១១ និង ១២ គឺជាសារដូចគ្នាតម្លៃយ។ ទាំងអស់នេះសុទ្ធជាជាបន្ទាត់បុរាណវិទ្យាសាស្ត្រដូចគ្នា ប៉ុន្តែតម្លៃយមានការរួមចំណែកពិសេសរបស់ខ្លួនចំពោះដំណើររឿង។

អ្វីដែលសុទ្ធតែគួរមានយល់ខ្លួនជាសកលអំពីសារពិសេសនោះ គឺសេចក្តីពិតថា វាគួរមានបើកសម្តែងនៃដដែលបុរាណវិទ្យាសាស្ត្ររបស់ព្រះប៉ុណ្ណោះ។

មុនបន្តកិច្ចការបិទបញ្ចប់នេះពេលសាកលុបងរបស់មនុស្សជាតិ។ ដោយដឹងថា
សារពិសេសនោះតែងតែមានអំពីការបិទបញ្ចប់នេះពេលសាកលុបងដល់ជិតមកដល់
យើងនឹងពិចារណាអំពីគំរូបង្ហាញមួយ ដែលបុរាណជាច្រើនសតវត្សកន្លងមកមុន
ស្ថិតិការបិទបញ្ចប់នេះពេលសាកលុបង។

អនុកណ្ឌដល់មិនសុចរិត ចូរឲ្យគាត់នាំតែមិនសុចរិតទៅទៀត;
អនុកណ្ឌដល់សូម្បីតែគ្រូ ចូរឲ្យគាត់នាំតែសូម្បីតែគ្រូទៅទៀត;
អនុកណ្ឌដល់សុចរិត ចូរឲ្យគាត់នាំតែសុចរិតទៅទៀត; ហើយអនុកណ្ឌដល់បរិសុទ្ធ
ចូរឲ្យគាត់នាំតែបរិសុទ្ធទៅទៀត។ វិវរណៈ 22:11។

មុនពេលចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលាសាកលុបងគួរឲ្យមានបុរាណសន្តោកក្នុងទិសកុការៈខាងលើ
ដោយពាក្យនៃខ្លឹមសារ

នោះនឹងមានសារពុំមានពុំយាករណ៍ពិសេសមួយពីព្រះគម្ពីរវិវរណៈ
ដែលគួរឲ្យមានបើកគ្នាឡើងសម្រាប់អនុកបម្រើរបស់ព្រះ។

ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកឲ្យដឹងថា៖
«កុំបិតគ្នាពាក្យនៃព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងសង្ឃឹមនេះឡើយ
ដុំបិតពេលវេលាជិតមកដល់ហើយ។ អនុកណ្ឌដល់សុចរិត
ចូរឲ្យអនុកនោះទុច្ចរិតតទៅទៀតចុះ; អនុកណ្ឌដល់សេចក្តីបរិសុទ្ធ
ចូរឲ្យអនុកនោះសេចក្តីបរិសុទ្ធតទៅទៀតចុះ; អនុកណ្ឌដល់សុចរិត
ចូរឲ្យអនុកនោះសុចរិតតទៅទៀតចុះ; ហើយអនុកណ្ឌដល់បរិសុទ្ធ
ចូរឲ្យអនុកនោះបរិសុទ្ធតទៅទៀតចុះ»។ វិវរណៈ 22:10, 11

នឹងមានសារទំនាយពិសេសមួយ ដែលសាកលុបងរបស់ព្រះនឹងទទួលស្គាល់
នូវមុនគ្រូនោះកាច់ទាំងបុរាណចុងក្រោយបង្អស់។ នៅពេលដែល
«ពេលវេលាជិតមកដល់ហើយ» «ទំនាយនៃសង្ឃឹមនេះ» (គឺទំនាយនៃគម្ពីរវិវរណៈ)
ដែលមានគួរបិទគ្នា នឹងគួរបើកគ្នាវិញ។ ទំនាយតម្លៃគាត់នាំក្នុងសង្ឃឹមវិវរណៈ
ដែលមានគួរបិទគ្នា គឺទំនាយអំពីផុតរលាន់ទាំងបុរាណ។

ហើយខ្ញុំបាទបន្តបញ្ជាក់ថាមានប្រទេសភាពមួយទៀតចុះមកពីស្ថានសួគ៌
ដោយស្រដៀងគ្នាដោយពាក្យមួយ; ហើយមានឥន្ទធន្ននាំលើកលែងរបស់ទ្រង់
ហើយមុខរបស់ទ្រង់ភ័យដូចជាព្រះអាទិត្យ ហើយដើមរបស់ទ្រង់ដូចជាសសរនៃភ្នំលើង។
ហើយនាំក្នុងដៃរបស់ទ្រង់មានសង្ឃឹមនៃស្នូលដ៏ល្អបំផុតដែលមានបើកហើយ;
ហើយទ្រង់មានដាក់ដើមស្នូលរបស់ទ្រង់លើសមុទ្រ និងដើមឆ្នេររបស់ទ្រង់លើផែនដី
ហើយមានបន្តលើសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង ដូចជាសិរីសោភ័ណ្ឌ;
ហើយកាលទ្រង់មានបន្តលើសំឡេងហើយ ផុតរលាន់ទាំងបុរាណក៏មានបន្តលើសំឡេងរបស់វា។
ហើយកាលផុតរលាន់ទាំងបុរាណក៏មានបន្តលើសំឡេងរបស់វាច្បាស់ហើយ ខ្ញុំបាទបន្តបញ្ជាក់នឹងសរសេរ;
ប៉ុន្តែខ្ញុំបាទបន្តបញ្ជាក់ថាស្ថានសួគ៌មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំថា
ចូរបិទគ្នាសេចក្តីទាំងនោះដែលផុតរលាន់ទាំងបុរាណក៏មានបន្តលើ ហើយកុំសរសេរឡើយ។
វិវរណៈ ១០:១-៤។

មុនពេលពេលវេលាសាកលុបងរបស់មនុស្សជាតិបិទបញ្ចប់ នៅពេលដែល
«ពេលវេលាជិតមកដល់ហើយ»

នោះនឹងមានការបើកគ្នានៃសេចក្តីពិសេសមួយក្នុងព្រះគម្ពីរ
ដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណ «ការណ៍ទាំងឡាយដែលគួរកត់ត្រាទាំងក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ»។
ទេវតាមានប្រទេសភាពក្នុងវិវរណៈ ១០ គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ដល់ទូរង់ឆានបន្តលើសំឡេងឡើងដូចជាសិង្ហហ។

«ទេវតាដ៏មហិមា ដល់ឆានបង្កើនយ៉ូហាន
មិនមែនជាបុគ្គលអនុយមន្តកំណតាបជាងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទេឡើយ។
ការដល់ទូរង់ដាក់ព្រះហស្តលើសមុទ្រ និងព្រះហស្តលើដីគោក បង្ហាញពីផ្នត់
កងដល់ទូរង់កំពុងប្រព្រឹត្តកុសលធម៌ឆាកចុងក្រោយនៃការតស៊ូដ៏ធំជាមួយសាតាំង។
ទីតាំងនេះបញ្ជាក់អំពីអំណាច
និងសិទ្ធិអធិបតេយ្យដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតរបស់ទូរង់លើផែនដីទាំងមូល។
ការតស៊ូនោះឆានកាន់តែខ្លាំងឡើង
និងកាន់តែរឹងមាំឡើងពីសម័យមួយទៅសម័យមួយ
ហើយនឹងបន្តដូចនោះរហូតដល់ធម៌ឆាកចុងបញ្ចប់
នៃពេលវេលាដល់ការប្រតិបត្តិការយ៉ាងជំនាញរបស់អំណាចនៃសេចក្តីជីវិត
និងឈានដល់កំពូលរបស់វា។ សាតាំង ដល់រូបដ៏ជាមួយមនុស្សស្រស់ស្អាត
នឹងបោកបញ្ឆោតពិភពលោកទាំងមូល
និងកុំរួមជំនុំទាំងឡាយដល់មិនទទួលសេចក្តីសុំឡាញ់ចំពោះសេចក្តីពិត។ ប៉ុន្តែ
ទេវតាដ៏មហិមានោះ ទាមទារឲ្យគេយកចិត្តទុកដាក់។ ទូរង់បន្តលើសំឡេងដោយខ្លាំង។
ទូរង់ត្រូវបង្ហាញអំណាច និងសិទ្ធិអំណាចនៃព្រះសូរសៀងរបស់ទូរង់
ដល់ពួកអ្នកដល់ឆានជាមួយសាតាំង ដើម្បីប្រឆាំងនឹងសេចក្តីពិត»។ The
Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

នេះទើបបញ្ចប់ "ពួកជំនុំ" ដល់ "សាតាំង" បញ្ឆោត ត្រូវឆានបញ្ឆោត
ពីព្រោះពួកគេមិនឆានទទួលសេចក្តីសុំឡាញ់ចំពោះ "សេចក្តីពិត" ឡើយ។ ពាក្យ
"សេចក្តីពិត" នៅក្នុងអត្ថបទពិ 2 ថ្ងៃសៅរ៍ឡើង ដល់ Sister White
ទើបតែហែនយោងទៅ
គឺជាពាក្យក្រិកសំខាន់ដល់ឆានដកស្រង់មកពីពាក្យហេប្រើដល់ត្រូវឆានបកប្រែថា
"សេចក្តីពិត" ហើយត្រូវឆានផ្តល់ឡើងដោយអក្សរហេប្រើប៊ិក្ក និងតំណាងឲ្យ Alpha និង
Omega។ តើមានភស្តុតាងព្រះគម្ពីរណាមួយដ៏ប្រទេស
សេចក្តីពិតដល់គ្រប់នឹងគោលការណ៍នៃការលើកឡើងជាលើកដំបូង
ដល់តំណាងឲ្យលក្ខណៈមួយនៃព្រះចិត្តរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
គឺជាសេចក្តីពិតដល់ត្រូវឆានបដិសេធ
ហើយជាហេតុបណ្តាលឲ្យមានការកាន់ច្រឡំយ៉ាងខ្លាំង?

ឥឡូវនេះ យើងខ្ញុំសូមអង្វរដល់បងប្អូន
ដោយអាងលើការយាងមកនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទរបស់យើង
និងដោយអាងលើការប្រមូលផ្តុំយើងទៅដល់ ថា
សូមកុំឲ្យបងប្អូនត្រូវជួយក្នុងចិត្តគ្នាបំពេញ ឬត្រូវភ័យព្រួយ
ដោយវិញ្ញាណមួយក្នុង ដោយពាក្យណាមួយក្នុង
ឬដោយសំបុត្រណាមួយដូចជាចេញពីយើងខ្ញុំក្នុង
ដូចជាថ្ងៃនៃព្រះគ្រីស្ទឆានមកដល់ហើយនោះឡើយ។
កុំឲ្យនរណាម្នាក់បញ្ឆោតបងប្អូនដោយវិធីណាមួយឡើយ
ដូចជាថ្ងៃនោះនឹងមិនមកទេ លុះត្រាតែការបោះបង់ចោលមកជាមុនសិន
ហើយមនុស្សសន្តិវិធីហែននោះត្រូវឆានបដិសេធដែឡើង គឺជាកូននៃសេចក្តីជីវិត
ដល់ប្រឆាំង និងលើកខ្ពស់ឡើងលើសអ្វីៗទាំងអស់ដល់គោលដៅថាព្រះ
ឬដល់គោលការណ៍ជា ដល់ថ្នាក់អង្គុយក្នុងព្រះវិហារនៃព្រះ ដូចជាព្រះ

ហើយបងហាញខ្លួនថាវាជាពុរ។ តើបងប្អូនមិនចាំទ្រឬ ថា
កាលខ្ញុំនាំទៅជាមួយបងប្អូន ខ្ញុំប្រាប់សច្ចេកុដីទាំងនេះដល់បងប្អូនហើយ?
ហើយឥឡូវនេះ បងប្អូនដឹងហើយនូវអ្វីដែលរាងវាទុក
ដើម្បីបិទឃ្លាតរូបរាងប្រាកដមុននៃពលករណ៍របស់វា។ ដុបិត
អាចកំហែងនៃអំពើទុច្ចរិតកំពុងផ្ទុះចេញពីការរួចហើយ
គ្មានតម្លៃក្នុងកំពុងរាងឥឡូវនេះ នឹងបន្តការរាង រហូតទាល់តែរូបរាងក្នុងពិធីល្អ។
ហើយកុំរោយមក មនុស្សស្នាក់នៅនេះនឹងរូបរាងប្រាកដមុននៃឡើង
ដល់ព្រះអម្ចាស់នឹងបំផ្លាញដោយដង្ហើមនៃព្រះឱស្សបរបស់ទ្រង់
ហើយនឹងកម្ទេចដោយពន្លឺភ្លឺចង្អែកនៃការយាងមករបស់ទ្រង់ គឺវាទៅដល់
ដល់ការមករបស់វាស្របតាមការប្រព្រឹត្តិការណ៍របស់សាតាំង ដោយឫទ្ធានុភាពទាំងអស់
ទាំងទីសម្គាល់ និងការអស្ចារ្យក្នុងក្រលាំងក្រាយ
ហើយដោយការបោះបង្គោលគ្រប់យ៉ាងនៃសេចក្តីទុច្ចរិត
ក្នុងពួកអ្នកដល់កំពុងវិនាស
ពីព្រោះពួកគេមិនទទួលយកសេចក្តីសុំឡើងចំពោះសេចក្តីពិត
ដើម្បីបិទឃ្លាតគោរពសង្គ្រោះឡើយ។ ហើយដោយហេតុនេះ
ព្រះនឹងបញ្ជូនឲ្យពួកគេមានការរងរបួសយ៉ាងខ្លាំង
ដើម្បីបិទឃ្លាតដើម្បីសេចក្តីកុហក ដើម្បីបិទឃ្លាតទាំងអស់រូបរាងកម្ទេច
គឺពួកដល់មិនបានដើម្បីសេចក្តីពិត ប៉ុន្តែគោរពព្រះចិត្តក្នុងសេចក្តីទុច្ចរិត។ ២
ថ្ងៃសុក្រនៃថ្ងៃ ២១-១២។

យូលានៈពីក្នុងថ្ងៃសុក្រនៃថ្ងៃ
រូបរាងលើកយកមកពិភាក្សាស្តីពីក្នុងតារាងរបស់ហាហេតុក ហេតុនេះហើយ
នៃត្រង់នេះ យើងនឹងផ្ទុះចេញពីសេចក្តីអធិប្បាយខ្លីលើប៉ុណ្ណោះ។ អ្វីដែលបងស៊ីរី វីត័
ហៅថា «អំពើដ៏អស្ចារ្យរបស់សាតាំង» នោះ គឺជាអ្វីដែលប៉ុលហៅថា
«ការប្រព្រឹត្តិការណ៍របស់សាតាំង ដោយអំណាចទាំងអស់ ទីសម្គាល់
និងការអស្ចារ្យក្នុងក្រលាំងក្រាយ»។ កិច្ចការបោះបង្គោលគ្រប់យ៉ាងនៃបងស៊ីរី វីត័
និងប៉ុលហេតុករណ៍សម្គាល់នោះ
ចាប់ផ្តើមនៃពលករណ៍បង្កើនអំពើទុច្ចរិតនៃសហរដ្ឋអាមេរិក។

«ដោយព្រះរាជក្រឹត្យមួយដែលបង្ខំឲ្យសុំបន្ទាត់អំណាចសម្រាប់
ដោយរំលោភលើក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ
នោះបុរសជាតិរបស់យើងនឹងកាត់ផ្តាច់ខ្លួនចេញពីសេចក្តីសុចរិតយ៉ាងពេញលេញ។
នៃពលករណ៍ដែលសាសនាប្បកស្ថាននឹងលាតដៃរបស់នាងឆ្មារកាត់ចំណុចនោះផ្ទុះចេញពីដើម្បី
ចាប់ដៃណាច្បាស់
នៃពលករណ៍នឹងលូកដៃលាតដៃរបស់នាងឆ្មារកាត់ចំណុចនោះផ្ទុះចេញពីដើម្បី
នៃពលករណ៍ដែល ក្រោមឥទ្ធិពលនៃមុជនុគាតប្រឌិតនេះ
បុរសរបស់យើងនឹងបដិសេធក្នុងការរើសអើងនៃបុគ្គលិកប្រឌិតរបស់ខ្លួន
ក្នុងនាមជាបុគ្គលិកប្បកស្ថាន និងសាធារណរដ្ឋ
ហើយនឹងរៀបចំមធ្យោបាយសម្រាប់ការផ្តល់ព័ត៌មានសេចក្តីមិនពិត
និងការបំភាន់របស់សម្រាប់បង្កើន នោះយើងអាចដឹងថា
ពលរដ្ឋសម្រាប់ការប្រព្រឹត្តិការណ៍យ៉ាងអស្ចារ្យរបស់សាតាំងបានមកដល់ហើយ
ហើយទីបញ្ចប់នៃជីវិតហើយ»។ Testimonies, volume 5, 451.

នៃក្នុងអត្ថបទនៃក្រុមប្រឹក្សាសុក្រនៃថ្ងៃនេះ ដោយយើងកំពុងពិចារណា
ប៉ុលហេតុករណ៍អត្តសញ្ញាណសម្រាប់បង្កើននៃចុងបញ្ចប់នៃលោកិយ

ដោយប្រព្រឹត្តកុមារសម្បទានយ៉ាងផុសផុលគុណ។ សម្បត្តិចេញប្រាក់គឺជា «មនុស្សសន្តោស»
គាត់ជា «កូននៃចេតនាវិនិច្ឆ័យ» គាត់ជា «អាថ៌កំបាំងនៃពិភពលោក» និងជា
«មនុស្សសម្បទាន»។ ប៉ុលហែនផ្តល់លក្ខណៈផ្សេងៗមួយចំនួនទៀតអំពីសម្បត្តិចេញប្រាក់
លើសពីនាមទាំងបួននេះ ដូចជាលក្ខណៈសម្បទានប្រាប់យើងថា សម្បត្តិចេញប្រាក់
(ដល់នេះត្រូវបានអនុវត្តសម្រាប់សម័យរបស់ប៉ុល)
«នឹងត្រូវបានប្រើសម្រាប់ក្នុងគុណរបស់គាត់»។

ព្រះសង្ឃរាជ «នឹងត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងសម័យរបស់គាត់»
ហើយភស្តុតាងព្រះគម្ពីរដែលច្បាស់បំផុត ទោះបីមិនមែនជាសច្ចកិច្ចព្រះគម្ពីរតម្លៃ
យកក៏ដោយ—សច្ចកិច្ចព្រះគម្ពីរដែលច្បាស់បំផុតថា ព្រះសង្ឃរាជនៃសាសនាចក្ររ៉ូម
គឺជាអង្គទីគ្រិស្តស្តនៃទំនាយព្រះគម្ពីរ—ត្រូវបានបញ្ជាក់ឡើងដោយសច្ចកិច្ចខុសៗគ្នា
និងដោយផ្ទាល់ចំនួនប្រាំពីរ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ដល់កំណត់អត្តសញ្ញាណ «សម័យ»
ដល់អំណាចព្រះសង្ឃរាជនឹងគ្រប់គ្រងផែនដី គឺជាអង្គ «សម័យ» ដល់នេះ
ដល់មនុស្សជាតិហៅថា យុគដ៏ថ្មី។
ព្រះគម្ពីរបង្ហាញព្រះសង្ឃរាជថាជាអំណាចព្រះសង្ឃរាជ
ដោយកំណត់សម្បទានមុនដល់ហើយមុនដល់ទៀតអំពីរយៈកាល «សម័យ» ដ៏ជាក់លាក់
គឺចាប់ពីឆ្នាំ 538 រហូតដល់ឆ្នាំ 1798 ដល់អំណាចព្រះសង្ឃរាជនឹងគ្រប់គ្រងពិភពលោក។
ប៉ុលហែននិយាយថា គាត់នឹងត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងសម័យរបស់គាត់។

ប៉ុលហែនកំណត់ផងដែរថា សម្បត្តិចេញប្រាក់គឺជាអ្នកដល់ «បុរាណ»
ហើយលើកតម្កល់ឱ្យឡើងលើសអស់ទាំងអស់ដែលហៅថាព្រះ ឬអ្វីដែលគេថាជាបង្ក
ដូចនេះគាត់ក្នុងនាមជាព្រះ ក៏អង្គុយនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះ
ដោយបង្ហាញខ្លួនថាគាត់ជាព្រះ»។ ក្នុងចំណោមអ្វីផ្សេងៗទៀត ការណ៍នេះបញ្ជាក់ថា
អង្គទីគ្រិស្តស្តនៃទំនាយព្រះគម្ពីរ គឺជានិមិត្តរូបខាងសាសនាមួយ។ គាត់មិនមែនជាហ៊ីត្លែរ
ឬអាឡិចសាន់ដ័រមហាជនទេ។
ការណ៍នេះក៏ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណសម្បត្តិចេញប្រាក់ឱ្យច្បាស់ជាងមុនថែមទៀត
ដូចជាគាត់មិនមែនជាជនផ្តាច់ការខាងសាសនាប៉ុណ្ណោះទេ គាត់ជាជនផ្តាច់ការខាង
សាសនាម្នាក់ដល់អះអាងថាខ្លួនស្ថិតនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះ។
អង្គទីគ្រិស្តស្តនេះអាចជាខ្លួនអង្គុយនៅក្នុងក្រុមជំនុំគ្រិស្តស្ត។

យោងតាមប៉ុល និងដានីយ៉ែល
នៅពេលសម្បត្តិចេញប្រាក់ស្ថិតនៅក្នុងព្រះវិហារគ្រិស្តស្តនៃពេលវេលាអះអាងថាជាប់ខ្លួន
លោកបង្ហាញអត្តសញ្ញាណរបស់សាតាំង
ដល់មានបងប្អូនអង្គុយលើបល្ល័ង្ករបស់ព្រះ
ហើយត្រូវបានលើកតម្កល់ឱ្យខ្ពស់ជាងគ្រប់អ្វីទាំងអស់។ ខ្ញុំនិយាយថា ប៉ុល
និងដានីយ៉ែល ពីព្រោះអ្នកអធិប្បាយព្រះគម្ពីរភាគច្រើនទទួលស្គាល់ថា
នៅពេលប៉ុលបង្ហាញថា លក្ខណៈមួយក្នុងចំណោមលក្ខណៈរបស់សម្បត្តិចេញប្រាក់គឺថា
លោកជាអ្នកស្រឡាញ់ខ្លួនឯងយ៉ាងពេញលេញ នោះប៉ុលគ្មានតម្លៃក្នុងក្រុមជំនុំគ្រិស្តស្ត
ពិពណ៌នារបស់ដានីយ៉ែលអំពីសម្បត្តិចេញប្រាក់នៅក្នុងដានីយ៉ែលជំពូកទីដប់មួយ
ដល់នេះទើបដានីយ៉ែលបានកត់ត្រាថា៖

«ហើយសម្បត្តិចេញប្រាក់នឹងប្រព្រឹត្តតាមបំណងរបស់ខ្លួន;
ហើយគាត់នឹងលើកខ្លួនឯងឡើង និងផ្ទុះឱ្យខ្លួនឯងផុតពីគ្រប់ទ្រព្យទាំងអស់
ហើយនឹងនិយាយពាក្យអស្ចារ្យទាំងនឹងព្រះនៃព្រះទាំងអស់»

ហើយនឹងចម្រើនរហូតដល់សចេកុដឹកហឹងមានសម្បទេ;
ដុបិតអ្វីដែលមានកំណត់ទុកនោះ នឹងត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរឲ្យបាន។ ដានីយ៉ែល 11:36»

នៅពេលដែលប៉ូលលើកឡើងអំពីចរិតអាក្រក់មិនមែនរបស់សម្បទេប៉ាប
គាត់បាននិយាយសង្ខេបអំពីចរិតអាក្រក់របស់ដានីយ៉ែល ហើយចូលដៃថា
គឺសម្បទេប៉ាបនោះឯងដែល «ប្រឆាំង
ហើយលើកតម្កកចំងឧល្លនឡើងលើសអ្វីៗទាំងអស់ដែលហៅថាព្រះ ឬដល់គម្រោងបង្ក
ដូចនេះគាត់ដូចជាព្រះ មានអង្គុយនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះ
បង្កហេតុឧល្លនថាគាត់ជាព្រះ»។
ឧតម្បីនៃក្រុងដានីយ៉ែលដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណចរិតរបស់អំណាចប៉ាប ក៏យោងដល់
«ពលរេលា» ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បី «បំបែកសម្បទេដៃ» ថា
អំណាចប៉ាបគឺជាមហេសីនៃព្រះគ្រីស្ទ ដោយគាត់បញ្ជាក់ថា អំណាចប៉ាបនឹង
«ចម្រើនឡើង» រហូតដល់ «សចេកុដឹករោជត្រូវបានបញ្ចប់»។

“សចេកុដឹកព្រះពិរោធ” បានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1798 ដូចនេះ ដានីយ៉ែលក្នុងខនេះ (ទោះបីជា
នេះមិនមែនជាកន្លែងផ្ទាល់មួយក្នុងចំណោមកន្លែងទាំងបួននៃក្រុងសៀវភៅដានីយ៉ែល និងវិវរណៈ
ដែលប្រកួតសាស្ត្ររយៈពេល 1260 ឆ្នាំត្រូវបានរំលឹកឡើងក៏ដោយ)
ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ បានកំណត់អត្តសញ្ញាណអំណាចប៉ាបដោយផ្ទាល់
ហើយសម្គាល់ថា វាបានទទួល “រូបសម្បត្តិ” មួយ ដូចដែលយ៉ូហានហៅវា នៅឆ្នាំ 1798។
ដូចនេះ ខនេះបានកំណត់ចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលនៃការគ្រប់គ្រងរបស់ប៉ាប
ទោះបីជាមិនបានកំណត់រយៈពេលនៃការគ្រប់គ្រងនោះក៏ដោយ។

នៅក្នុងអត្ថបទនេះ ប៉ូលក៏បានកំណត់អត្តសញ្ញាណអំណាចមួយ
ដែលនឹងទប់ស្កាត់មិនឲ្យសម្បទេប៉ាបកាន់កាប់ពិភពលោកនៅឆ្នាំ 538 ដល់
ខណៈដែលគាត់បានចូលដៃថា ពួកថ្លៃថ្លៃឡើងនឹងដល់គាត់កំពុងសរសេរនៅកាន់នោះ
បានដឹងសចេកុដឹកពិសេសនេះឬហើយ។ គាត់បានលើកសំណួរថា
«តើអ្នករាល់គ្នាមិនចាំបាច់ ថា កាលដែលខ្ញុំនឹងជាមួយអ្នករាល់គ្នា
ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នាអំពីការទាំងនេះ?» គាត់រំលឹកពួកគេថា
ពួកគេបានដឹងរួចហើយអំពី «អ្វីដែលកំពុងទប់ឃាត់» (មានន័យថា រាវ៉ាង) សម្បទេប៉ាប
រហូតដល់វា «ត្រូវបានបង្កាញនៅក្នុងពលរេលាបស់វា»។ អំណាចដែលមានមុន
ហើយបានរាវ៉ាងមិនឲ្យសម្បទេប៉ាបកាន់កាប់ពិភពលោក
គឺជាអំណាចដែលកំពុងគ្រប់គ្រងពិភពលោកនៅពេលប៉ូលសរសេរសំបុត្រនោះ។
នោះគឺជាប្លង់ពហុវេនិយម។ ប៉ូលបានសរសេរថា ប្លង់ពហុវេនិយមនឹង
«ត្រូវបានដកចេញពីផ្ទៃ» ដើម្បីឲ្យសម្បទេប៉ាបអាចកាន់កាប់ពិភពលោកបាន។

ការយល់ដឹងនេះហើយ ដែលបាននាំឲ្យ William Miller ទទួលស្គាល់ថា
អំណាចដែលត្រូវបានកំណត់ដោយ “the daily” នៅក្នុងសៀវភៅដានីយ៉ែល
គឺជាប្លង់បែបបូជានិយម។ Adventism ទទួលស្គាល់ថា រចនាសម្ព័ន្ធនៃ ហើយដោយហេតុនេះ
ការយល់ដឹងទំនាយទាំងអស់របស់ William Miller
គឺបានស្ថិតលើមូលដ្ឋាននៃការយល់ដឹងរបស់គាត់អំពីសៀវភៅដានីយ៉ែល និងវិវរណៈ
ហើយថា សៀវភៅទាំងពីរនេះបាននិយាយអំពីអំណាចបំផ្លាញស្ថានភាពផ្សេងៗ
គឺជាប្លង់បែបបូជានិយម និងប្លង់សម្បទេប៉ាប។
នៅក្នុងវគ្គបុគ្គលនៃសំបុត្រទៅកាន់ថ្នាក់ស្ថានទី Miller ដែលបានដឹងរួចហើយ
(ដូចដែលពួកយុវត្ថម្ភស្នេហាគ្រប់រូបនៃសម័យរបស់គាត់បានដឹងថា

សម្មតចេហ្នាបគឺជាមហេសីឆ្មារីសុទ្ធ) ថា ពលេដលៃគាត់ហានទទួលសុគាល់ថា រួមបបែបូដានិយមគឺជាអំណាចបុរេគុតិសាស្ត្រដលៃមានមុនការគ្រប់គ្រងរបស់សម្មតចេហ្នាប ហើយថា ប៉ុលហានចូលដៃថា រួមបបែបូដានិយមគួរតែ “ដកចេញ” ជាមុន មុនពលេអំណាចសម្មតចេហ្នាបឡើងកាន់បល្ល័ង្កកនៃនៃដី នោះគាត់ក៏ហានគ្រប់គ្រងជាមួយនឹងសង្ឃឹរក្នុងនាមនិយមនៃ និង “the daily” ដលៃនោះទើនោះមានការយល់ដឹងថា the daily គួរតែ “ដកចេញ” មុនពលេអំណាចសម្មតចេហ្នាបគ្រប់គ្រងពិភពលោក។ សក្ខីភាពរបស់ប៉ុលហានអនុញ្ញាតឲ្យ Miller ឃើញថា រួមបបែបូដានិយមគឺជា “the daily” របស់ដានីយ៍លៃ ហើយបន្ទាប់ពីនោះមក គាត់អាចទទួលសុគាល់ថា អំណាចបំផុលព្រលឹងដាច់ផ្សេងពីរបស់ដានីយ៍លៃ គឺរួមបបែបូដានិយម និងរួមសម្មតចេហ្នាប។ សចេកុតិពិតនេះតំណាងឲ្យគ្រឹះនៃចលនា Millerite។ ជាក់ច្បាស់ណាស់ Adventism បដិសេធកិច្ចការរបស់ Miller នៅសព្វថ្ងៃនៃនេះ ប៉ុន្តែក្នុងក្របខណ្ឌនៃតែយល់ថា ទិដ្ឋភាពទូទៅនៃការអភិវឌ្ឍន៍ការយល់ដឹងរបស់ Miller អំពី “the daily” ក្នុងដានីយ៍លៃនេះ បង្ហាញថា អំណាចដលៃប៉ុលហាននិយាយថា “រាវ” ការកើតឡើងនៃអំណាចសម្មតចេហ្នាប រហូតដល់វាគួរហានដកចេញ នោះគឺរួមបបែបូដានិយម ហើយនេះគឺជាការវិភាគគួរតែអំពីគំនិតរបស់ Miller លើបុរាណបទទាំងនេះ។

ដោយសារសចេកុតិពិតអំពី «ការប្រចាំថ្ងៃ» ក្នុងគម្ពីរដានីយ៍លៃ ជាមិត្តភក្តិសញ្ញាបត្រមិនគោរពព្រះ ដលៃហានមកមុននគររួមសម្មតចេសង្គមហ្នាប ដលៃដានីយ៍លៃហានតំណាងថាជា អំពើស្មោះត្រង់ខ្ពស់មិនការបំផ្លិចបំផ្លាញ នោះ Miller ក៏អាចសុគាល់ពលេរលោកយករណ៍ដលៃទាក់ទងនឹងនគរនានានៃព្រលឹងព្រះគម្ពីរ ហើយនោះពលេគំនិតរបស់គាត់គួរហានបើកចំហចំពោះការយល់ឃើញទាំងនេះ គាត់ហានប្រមូលផ្តុំសចេកុតិពិតជាច្រើនដលៃតំណាងឲ្យមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃអារម្មណ៍នៃទីសម្ងាត់។ សចេកុតិពិតទាំងនោះគួរហានចរិកទុកលើតារាងទាំងពីរនៃផែនទីអូស្ត្រាលីយ៉ាឆ្នាំ 1843 និង 1850។ សចេកុតិពិតទាំងនោះជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃអារម្មណ៍នៃទីសម្ងាត់ ហើយវាគួរហានស្តាប់នាឡើងលើការទទួលសុគាល់អំពី «ពលេរលោក»។ បុរេគុតិសាស្ត្រនៃពលេដលៃមូលដ្ឋានគ្រឹះទាំងនោះគួរហានដាក់ស្តាប់នាឡើង គឺជាបុរាណបទសំខាន់មួយនៃក្នុង តារាងរបស់ហាហាគុក។

អ្វីដលៃមិនគួរហានបង្ហាញនៃក្នុង តារាង របស់ ហាហាគុក គឺថា មូលដ្ឋានទាំងឡាយដលៃហានសុចិត្តលើពលេរលោក ហានបង្កើតរចនាសម្ព័ន្ធចម្បង ដលៃផ្តល់ទស្សនៈចាំបាច់សម្រាប់ជំនាន់ចុងក្រោយ ឲ្យអាចសុគាល់ថា មានសចេកុតិពិតទាំងឡាយដលៃគួរហានតំណាងជាមូលដ្ឋាន។ មានសចេកុតិពិតដំបូងមួយ ដលៃជាចម្លងដំបូងបំផុតដាក់នៅក្នុងមូលដ្ឋាន ប៉ុន្តែ «ការប្រចាំថ្ងៃ» នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ដានីយ៍លៃ មិនមែនជាសចេកុតិពិតដំបូងរបស់ Miller ទេ។ សចេកុតិពិតដលៃនឹងកុលាយជាចម្លងដំបូងនៅក្នុងមូលដ្ឋាន ដលៃ Miller គួរហានលើកឡើងឲ្យសាងសង់ នោះគឺ «បុរាណវិទ្យា» នៃ លើវិទ្យា ជំពូក ២៦ ប៉ុន្តែ បើគ្មានសចេកុតិពិតអំពី «ការប្រចាំថ្ងៃ» ទេ Miller នឹងមិនអាចសុគាល់រចនាសម្ព័ន្ធនៃកុលាយទំនាយ ដលៃគាត់គួរសុគាល់ ដើម្បីបុរាណសាស្ត្ររបស់ទេវតាទីមួយហានឡើយ។ រចនាសម្ព័ន្ធរបស់គាត់ គឺការដាក់ពាក្យទំនាយក្នុងទស្សនវិស័យនៃអំណាចបំផុលព្រលឹងសាសន៍យុទ្ធវិទ្យា។ Miller កំពុងនិយាយអំពីនាគ (រួមហាកាន) និងសត្វសាហាវ (សាសនាហាហាស៊ី)។ ទេវតាទីបី និយាយអំពីនាគ (អង្កតការសហបុរាណវិទ្យា) សត្វសាហាវ (សាសនាហាហាស៊ី) និងហោរាក្នុងកុលាយ (សហរដ្ឋអាមេរិក)។

គាត់គួរតែមែកដល់ការយល់ឃើញថា គ្រឹះព្រះវិហារនៃ Miller
ត្រូវបានប្រើឱ្យនាំមកបង្ហាញឱ្យយើង (ដល់តំណាងឱ្យព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ)
ដុបិតគ្មានគ្រឹះណាមួយទៀតដែលអាចដាក់បានក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទឡើយ)
គឺជាគ្រឹះដែលបានសង់ឡើងលើពេលវេលាពុយាករណ៍។
ពីព្រោះព្រះយេស៊ូវបង្ហាញចុងបញ្ចប់ដោយចាប់ផ្តើមពីដើមកំណើត
សិស្សសក្តានុពលយើងដឹងថា ថ្មកំពូល
គឺថ្មចុងក្រោយលើព្រះវិហារ—ត្រូវតែស្របគ្នានឹងគ្រឹះ។ សម្រាប់ Miller
គ្រឹះនៃព្រះវិហារគឺជាពេលវេលាពុយាករណ៍ ប៉ុន្តែតែងតែជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
គ្រឹះនោះគឺជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

តាមព្រះគុណរបស់ព្រះ ដល់បានប្រទានមកឲ្យ
នោះឲ្យដូចជាជាងសំណង់ដ៏មានបុរាណមុនគេ បានដាក់គ្រឹះរួចហើយ
ហើយមានអ្នកផ្សេងៗសង់បន្តថែមលើគ្រឹះនោះ។ ប៉ុន្តែ
សូមឱ្យយើងស្របប្រយ័ត្នថា ខ្លួនសង់លើគ្រឹះនោះដូចម្តេច។ ដុបិត
គ្មានអ្នកណាអាចដាក់គ្រឹះផ្សេងទៀត ក្នុងព្រះយេស៊ូវដែលបានដាក់រួចហើយនោះទេ
គឺជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ១ កូរិនថូស ៣:១០, ១១។

ប៉ុលកំពុងកំណត់អត្តសញ្ញាណកិច្ចការរបស់គាត់ថាជាការស្ថាបនាព្រះវិហារមួយ
ដែលក្នុងនោះគាត់បានដាក់គ្រឹះ ឬការចាប់ផ្តើម។ គាត់ជាសាវ័កទៅកាន់សាសន៍ដទៃ
ហើយគាត់ត្រូវបានប្រើដើម្បីដាក់គ្រឹះនៃក្រុមជំនុំគ្រីស្ទបរិស័ទ។
ក្នុងអត្ថបទដដែលនោះ ប៉ុលកំណត់អត្តសញ្ញាណផងដែរថា
រូបកាយរបស់យើងជាព្រះវិហារនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ក៏មានព្រះវិហាររបស់សាឡាម៉ូន
និងរោងបរិសុទ្ធពីទីរោងស្ថានផងដែរ ដែលទាំងអស់មានគ្រឹះ
ហើយគ្រឹះទាំងអស់នោះត្រូវបានតំណាងដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
គ្រឹះដែលមើលឃើញត្រូវបានប្រើឱ្យស្ថាបនាឡើង គឺជាព្រះវិហារនៃអាដរនេទីស៊ីម
ហើយគ្រឹះនៃព្រះវិហារនោះពិតប្រាកដណាស់គឺជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ប៉ុន្តែច្បាស់ជាកំណត់ជានេះទៅទៀត
វាជាព្រះវិហារដែលត្រូវបានស្ថាបនាឡើងដោយសម្ភារៈដែលមានលក្ខណៈខាងវិញ្ញាណ
និងខាងពុយាករណ៍។

ដោយហេតុនេះ ថ្មកំពូលក៏ត្រូវតែជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទផងដែរ ប៉ុន្តែ
ថ្មកំពូលក៏ត្រូវតែបញ្ចូលនូវកុប្បន៍នាយដ៏សំខាន់បំផុតមួយផងដែរ ពីព្រោះ លោក
Miller ត្រូវបានប្រទានឱ្យនូវសំណុំកុប្បន៍មួយ ដែលមានកុប្បន៍សំខាន់បំផុតរបស់ពួក Millerites
គឺគោលការណ៍ «មួយឆ្នាំសម័យថ្មី»។ បើគ្មានកុប្បន៍នោះទេ
នោះគ្មានការទទួលស្គាល់នូវអំពើពលវេលាឡើយ ហើយដោយហេតុនេះ
ក៏គ្មានគ្រឹះដែរ។ នៅចុងបញ្ចប់ ត្រូវតែមានសមភាគីមួយដែលតំណាងឱ្យព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
(គ្រឹះ) ដែលជាកុប្បន៍សំខាន់បំផុតមួយនៃក្នុងសំណុំកុប្បន៍
ដែលបង្កើតការរីករាលដាលនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ដាក់ស្តី កុប្បន៍នោះគឺជាកុប្បន៍នៃ
«ការរៀបរាប់ជាលើកដំបូង»
ដែលតំណាងឱ្យលក្ខណៈមួយនៃព្រះអង្គសម្បត្តិក្នុងព្រះគ្រីស្ទ
ដែលសម្គាល់ចុងបញ្ចប់ពីដើមកំណើត។

នៅក្នុងសំបុត្រ ២ ថ្ងៃសាឡាម៉ូន
អ្នកទាំងឡាយដែលមិនបានទទួលសេចក្តីសុំឡាញ់ចំពោះសេចក្តីពិត

ដើម្បីបិទបញ្ចប់កតហេនសង្គត្តរោះ បានបដិសេធសេចក្នុងពិត
ដូចដែលត្រូវបានកំណត់ដោយពាក្យក្រិកមួយ
ដែលមានដើមកំណើតពីពាក្យហេព្រើនដែលបង្កើតឡើងដោយអកុសរិប៊ី
ត្រូវបានបកប្រែថា «សេចក្តីពិត» នៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់។
ក្រុមដែលទទួលបានការងារដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ពីព្រោះពួកគេជឿការកុហក
បានបដិសេធមិនព្រមរើសរកឡើងវិញនូវបុរាណទាំងឡាយ
គឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃអារម្ភនេទីស៊ីម ដូចដែលបានកំណត់នៅលើផ្ទាំងគំនូរពិសិដ្ឋបទាំងពីរ។
ដូច្នេះ នៅក្នុងបទគម្ពីរដែលយើងបាននិងកំពុងពិចារណាអស់មួយរយៈមកហើយនេះ
បានចងថា៖

«ទេវតាមានប្រទានភាព ដល់បានបង្កើនយ៉ូហាន
មិនមែនជាបុគ្គលណាម្នាក់នៅពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទេ។
ការដាក់ទ្រង់ព្រះហស្តលើសមុទ្រ ហើយព្រះហស្តរងេលើដីគោក បង្ហាញពីផ្នែកនៃ
លទ្ធផលកំពុងអនុវត្តនៅក្នុងឆាកចុងក្រោយនៃការតស៊ូដ៏ធំជាមួយសាតាំង។
ទីតាំងនេះបញ្ជាក់ពីប្រទានភាព
និងសិទ្ធិអំណាចដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតរបស់ទ្រង់លើផែនដីទាំងមូល។
ការតស៊ូនេះបានកាន់តែខ្ពង់ខ្ពស់ឡើង
និងកាន់តែដាច់ខាតឡើងពីសម័យមួយទៅសម័យមួយ
ហើយនឹងបន្តដូចនេះរហូតដល់ឆាកបញ្ចប់
នៅពេលដែលសកម្មភាពដ៏ចំណនរបស់អំណាចនៃសេចក្តីងងឹតឈានដល់កំពូលរបស់វា។
សាតាំង ដល្យោមដៃជាមួយមនុស្សអាក្រក់ នឹងបោកបញ្ឆោតពិភពលោកទាំងមូល
និងពួកជំនុំទាំងឡាយដែលមិនទទួលសេចក្តីសុឡាញ់នៃសេចក្តីពិត។ ប៉ុន្តែ
ទេវតាមានប្រទានភាពនោះទាមទារឲ្យគយកចិត្តទុកដាក់។
ទ្រង់ស្រឡាត់ដោយសំឡេងខ្ពង់ខ្ពស់។ ទ្រង់នឹងបង្ហាញប្រទានភាព
និងសិទ្ធិអំណាចនៃសំឡេងរបស់ទ្រង់ ដល់អស់អ្នកដែលបានរួមខ្លួនជាមួយសាតាំង
ដើម្បីប្រឆាំងនឹងសេចក្តីពិត»។ The Seventh-day Adventist Bible Commentary,
volume 7, 971.

នៅក្នុងអត្ថបទមុននេះ
«ពួកក្រុមជំនុំដែលមិនបានទទួលសេចក្តីសុឡាញ់នៃសេចក្តីពិត» គឺជាពួកព្រហ្មចារីអាក្រក់
និងឥតបុរាណរូបសំណាកនៃយើង និងម៉ាយ ដល់ អាម៉ូស 8:12 បានកំណត់ថា
នឹងចាប់ផ្តើមស្រងើយរកស៊ីព្រមទាំងបង្កើនក្រោយរបស់ព្រះ នៅពេលដែលវាយិចពេលហើយ។
វាយិចពេលហើយ ពីព្រោះពួកគេបានជឿលើសេចក្តីកុហកមួយទាក់ទងនឹងមូលដ្ឋានគ្រឹះ
របស់អាក្រក់នេទីស៊ីម។
អាក្រក់នេទីស៊ីមបានចាប់ផ្តើមជីកយកសេចក្តីកុហកនោះជាលើកដំបូងនៅឆ្នាំ 1863
ហើយចាប់តាំងពីពេលនោះមក វាក៏មានតម្លៃលាក់ចុះទៅជានិច្ចរហូតមក។

អ្វីដែលខ្ញុំប្រាប់នឹងសរសេរនេះ ខ្ញុំសន្មតថា ជារឿងអាស្រ័យលើទស្សនៈផ្ទាល់ទាំងស្រុង
ប៉ុន្តែ តើមានពន្យល់ទំនាយថាអ្វីខុស ដល់ត្រូវបាននាំចូលមកក្នុងសាសនាអាដវ័ន្តទីសុក
តាំងពីឆ្នាំ 1863? អលែន វ៉ាយក បានមានប្រសាសន៍អំពីសារឆ្នាំ 1888 របស់ Jones និង
Waggoner ថា នោះគឺជាសារដែលបានប្រកាសអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ។
សាររបស់ពួកគេប្រហែលជាបានឮទៅថ្មី
និងគួរឲ្យភ្ញាក់ផ្អើលដល់អាដវ័ន្តទីសុកនៅក្នុងឆ្នាំ 1888 ប៉ុន្តែ ភាពថ្មី
និងការភ្ញាក់ផ្អើលនោះ មិនមែនកើតចេញពីសារថ្មីឡើយ

ប៉ុន្តែតែតែចេញពីភាពខ្វាក់ភ្នែកក្រហម

ដដែលបានចាប់ផ្តើមគ្រប់បដណ្តប់លើបុរាណវត្ថុរបស់ព្រះ តាំងពីឆ្នាំ 1863។

អលេនៃ រ៉ែត បានកំណត់ថា អាដ្យែនទីស៊ីម ស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពឡានីក មុនឆ្នាំ 1863

ដូចនេះ ភាពខ្វាក់ភ្នែកក្រហមរបស់ឡានីក

បានចាប់ផ្តើមលុបចោលពីអាដ្យែនទីស៊ីមរួចហើយ មុនឆ្នាំ 1863

ប៉ុន្តែនៅក្នុងឆ្នាំ 1863 ពួកជំនុំបានដាក់ចោលជាផ្លូវការនូវសច្ចក្រឹត្យទាក់ទងនឹង

"បុរាណវត្ថុ" នៃលើវិន័យ 26 ដដែលជាទំនាយអំពី "គុរ" ដំបូងបង្អស់ដែល មីឡី បានរកឃើញ។

មិនមានពន្លឺទំនាយណាមួយបានលេចឡើងនៅក្នុងអាដ្យែនទីស៊ីម ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1863

មកទេ! តើអ្វីបានផ្តល់បុរាណវត្ថុ?

ថ្មដំបូងបំផុតនៃគ្រឹះព្រះវិហារ ដែលត្រូវបានសាងសង់ឡើងលើពេលវេលាព្រះយាយ

ហើយតំណាងឲ្យព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ត្រូវបានលេចឡើងនៅទីសម័យបោះបង់ចោលនៅឆ្នាំ

1863។ ថ្មដំបូងដែលមីឡីបានដាក់ចូលក្នុងគ្រឹះព្រះវិហារ ដែលមានមូលដ្ឋានលើពេលវេលា

ដូចដែលត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងគម្ពីរដានីយ៍ដែលដោយព្រះគ្រីស្ទ

អ្នកដែលបានកំណត់អង្គឡើងវិញថាជា Palmoni «អ្នករាប់ចំនួនដ៏អស្ចារ្យ» នោះ

ត្រូវបានបដិសេធ ហើយបោះបង់ចោល។ ថ្មដំបូងបំផុតដែលមីឡីបានរកឃើញ...

«នៅក្នុងការដកស្រង់ពាក្យទំនាយអំពីថ្មដំបូងដែលត្រូវបានបដិសេធ ព្រះគ្រីស្ទបានយោ

ងទៅកាន់ហេតុការណ៍ពិតមួយនៅក្នុងបុរាណវត្ថុសាស្ត្ររបស់អឺរ៉ុប។

ហេតុការណ៍នោះបានពាក់ព័ន្ធនឹងការសាងសង់ព្រះវិហារដំបូង។ ទោះបីមានការអនុវត្ត

តាមពិសេសនៅក្នុងសម័យដែលព្រះគ្រីស្ទយាងមកជាលើកដំបូង

ហើយគ្រួសារបានរៀនយល់ពីអំណាចជាពិសេសដល់ពួកយូដា

ក៏វាមានមធ្យោបាយសម្រាប់យើងផងដែរ។

នៅពេលព្រះវិហាររបស់សាឡាម៉ូនត្រូវបានសាងសង់ ថ្មដំបូងសម្រាប់បង្ហាញជាង

និងគ្រឹះ ត្រូវបានរៀបចំជាស្រេចទាំងស្រុងនៅក្នុងកន្លែងកាត់ថ្ម;

បន្ទាប់ពីគោរពនាំមកដល់ទីកន្លែងសាងសង់ហើយ

មិនត្រូវប្រើឧបករណ៍ណាមួយលើវាទេ;

ពួកគេមុនគេបានដាក់វានៅក្នុងទីតាំងប៉ុណ្ណោះ។ សម្រាប់បុរាណវត្ថុក្នុងគ្រឹះ

ថ្មមួយដែលមានទំហំមិនធំមួយ និងមានរូបរាងពិសេស ត្រូវបាននាំមក;

ប៉ុន្តែពួកគេមុនគេមិនអាចរកកន្លែងណាមួយសម្រាប់វាបានឡើយ

ហើយក៏មិនព្រមទទួលយកវាដែរ។ វាបានក្លាយជាការខានដល់ពួកគេ

ខណៈដែលវាដកស្រង់មិនត្រូវបានប្រើប្រាស់នៅលើផ្លូវរបស់ពួកគេ។ យូរមកហើយ

វាបានដាក់ថ្មដំបូងដែលត្រូវបានបដិសេធ។ ប៉ុន្តែ

នៅពេលពួកអ្នកសាងសង់មកដល់ការដាក់ថ្មផ្សេង ពួកគេបានស្រង់រកអស់រយៈពេលយូរ

ដើម្បីរកថ្មមួយដែលមានទំហំ និងកម្ពស់គ្រប់គ្រាន់ ហើយមានរូបរាងសមរម្យ

ដើម្បីយកកន្លែងពិសេសនោះ និងទុំទុំមុននឹងដំឡើងសម្រាប់វា។

បុរាណវត្ថុពួកគេបានរកឃើញមិនមានបុរាណវត្ថុសម្រាប់ទីកន្លែងសំខាន់នេះ

សុវត្ថិភាពនៃការទាំងមូលនឹងត្រូវបានដាក់ឱ្យស្ថិតក្នុងគ្រឹះនោះ។

ពួកគេត្រូវតែរកថ្មមួយដែលអាចទប់ទល់នឹងឥទ្ធិពលនៃព្រះអាទិត្យ នៃទឹកកក

និងនៃព្រះយាន។ ថ្មជាច្រើនត្រូវបានជ្រើសរើសនៅពេលខ្ពស់ៗគ្នា

ប៉ុន្តែត្រូវបានសម្រេចថា វាបានបំបែកខូចជាបំណែកៗ។ ថ្មផ្សេងទៀត

មិនអាចទុំទុំការសាកល្បងនៃការប្រើប្រាស់វិស្វកម្មយ៉ាងឆាប់រហ័សបានឡើយ។

ប៉ុន្តែទើបផុត ការយកចិត្តទុកដាក់ត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅកាន់ថ្មដំបូងដែលត្រូវបានបដិសេធ

សំរយៈពលយូរនោះ។ វាបានត្រូវប៉ះពាល់នឹងខ្យល់ និងព្រះអាទិត្យ និងនឹងពុយៈ
ដោយមិនបង្ហាញសូនាមបុរេតូចបំផុតសូម្បីតែបែនតិច។
ពួកអ្នកសាងសង់បានពិនិត្យថ្មមុននេះ។ វាបានឆ្លងកាត់គ្រប់ការសាកល្បង
លើកលែងតែមួយ។ បុរសនិយោជកអាចទុកការសាកល្បងនៃមុខាងដ៏ខ្ពស់មាន
ពួកគេបានសម្រេចថានឹងទទួលយកវាសម្រាប់ផ្ទៃដីជាថ្មម្តង។
ការសាកល្បងត្រូវបានផ្ទុកឡើង។ ថ្មមុននោះត្រូវបានទទួលយក
នាំទៅកាន់ទីតាំងដដែលបានកំណត់សម្រាប់វា ហើយយើងបានសម្រេចចំពោះ។
ក្នុងនីមិត្តភាពនាំនាយ អសោយត្រូវបានបង្ហាញថា
ថ្មមុនៈជានិមិត្តភាពនៃព្រះគ្រីស្ទ។ លោកមានបុរសសន្តិច៖»

«ត្រូវបញ្ជាក់ព្រះយេស៊ូវនៃពេលវិវាទទាំងឡាយទុកជាបរិសុទ្ធ គឺជាព្រះអង្គផ្ទាល់;
ហើយចូរឲ្យព្រះអង្គជាអ្នកដដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវក្រោតខ្លាច
ហើយចូរឲ្យព្រះអង្គជាអ្នកដដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវរន្ធត់។
ព្រះអង្គនឹងផ្ទុកឡើងវិញបរិសុទ្ធមួយ; ប៉ុន្តែដោយមិនកែរដំណើរ
និងជាថ្មម្តងនៃការប្រមាថដល់ពួកអ្នកដទៃទាំងពីរនៃអ៊ីស្រាអែល ហើយជាអន្តរាគមន៍
និងជាអាពាហ៍ពិពាហ៍នៃអ្នកស្នាក់នៅក្នុងយេរូសាឡឹម។
ហើយមានមនុស្សជាច្រើនក្នុងចំណោមពួកគេនឹងជំពប់ ហើយដួល ហើយត្រូវបំបាក់
ហើយត្រូវជាប់អន្តរាគមន៍ ហើយត្រូវបាបយក។» ដោយត្រូវបាននាំចុះទៅក្នុងនីមិត្តភាពបែប
ព្យាករណ៍ដល់ការយាងមកលើកទីមួយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ព្យាករណ៍ត្រូវបានបង្ហាញថា
ព្រះគ្រីស្ទទទួលបានការលុបបង្គោល និងការសាកល្បងទាំងឡាយ
ដល់ការប្រព្រឹត្តិការណ៍ចំពោះថ្មម្តងដ៏សំខាន់ក្នុងព្រះវិហាររបស់សាឡាម៉ូនគឺជានិមិត្តភាព។
«ហេតុនេះហើយ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា មើល
យើងដាក់ថ្មមួយនៃស៊ីយ៉ូនសម្រាប់ជាគ្រឹះ ជាថ្មម្តងដែលបានសាកល្បង
ជាថ្មម្តងដ៏មានតម្លៃ ជាគ្រឹះដ៏មាំមួន; អ្នកណាដែលជឿ
នោះនឹងមិនបញ្ចប់បញ្ចាល់ឡើយ»។ អសោយ 8:13-15; 28:16។

«ក្នុងព្រះបញ្ញត្តិដ៏តក់កណ្ត ព្រះបានផ្ទុកឡើងវិញថ្មមួយដុល្លាន
ហើយបានដាក់វាដោយព្រះអង្គផ្ទាល់។ ព្រះអង្គបានហៅវាថា “មូលដ្ឋានដ៏មាំមួន”។
ពិភពលោកទាំងមូលអាចដាក់បន្ទុក និងទុកខ្លួនរបស់ខ្លួនលើវាបាន;
វាអាចទុកទុរទាំងអស់នោះបាន។ ដោយសុវត្ថិភាពពេញលេញ ពួកគេអាចសង់លើវាបាន។
ព្រះគ្រីស្ទជា “ថ្មម្តងដែលបានលុបបង្គោលសាកល្បង”។
អ្នកទាំងឡាយដែលទុកចិត្តលើព្រះអង្គ
ព្រះអង្គមិនដែលផ្ទុកឡើងវិញពួកគេខេកចិត្តឡើយ។
ព្រះអង្គបានទុកទុរគ្រប់ការសាកល្បងទាំងអស់។
ព្រះអង្គបានអត់ទុរនឹងសម្រេចនៃកំហុសរបស់អាដាម
និងកំហុសរបស់ពូជពង្សរបស់គាត់
ហើយបានចេញមកជាអ្នកល្អនៃលើសលប់លើអំណាចនៃអំពើអាក្រក់។ ព្រះអង្គបាន
ទទួលបន្ទុកទាំងឡាយដែលបានដាក់លើព្រះអង្គដោយមនុស្សសហប្រតិបត្តិការរបស់បុរេប្រវត្តិ
តុល្យ។ ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ចិត្តដែលមានទោសបានរកឃើញការសម្រាល។
ព្រះអង្គជាមូលដ្ឋានដ៏មាំមួន។ អស់អ្នកដែលយកព្រះអង្គជាទីពឹងរបស់ខ្លួន
សម្រាកនៅក្នុងសុវត្ថិភាពដ៏ពេញលេញ»។

«ក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់អសោយ ព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានប្រកាសថាជាទាំងគ្រឹះដ៏មាំមួន
និងជាថ្មម្តងនៃការជំពប់។ សាក្សីភាពត្រូវបាន
ដោយសរសេរក្រោមការបំផុសគំនិតរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

បានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ថា ព្រះគ្រីស្ទជាថ្មីមុនគ្រឹះសម្រាប់អនុកណ្ណ
ហើយជាថ្មីមុនគ្រឹះសម្រាប់អនុកណ្ណ៖»

«បុរសនិមន្តអ្នករាល់គ្នាបានភ័យខ្លាចហើយថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ព្រះហឫទ័យសប្បុរស។
ដោយមកឯទ្រង់ ដល់ជាថ្មីមានជីវិត មនុស្សសាសនាបដិសេធមែន
ប៉ុន្តែជាថ្មីមុនដែលព្រះបានជ្រើសរើស ហើយមានកម្មលទ្ធផលសេ
អនុករាល់គ្នាដូចជាថ្មីមានជីវិត ត្រូវបានសង់ឡើងជាព្រះដំណាក់ខាងវិញ្ញាណ
ជាបុរសជីវិតបរិសុទ្ធ ដើម្បីបិទវាយយញ្ញាបូជាខាងវិញ្ញាណ ដល់គាត់ព្រះហឫទ័យដល់ព្រះ
ដោយសារព្រះយស្មើគ្រីស្ទ។ ហេតុនេះហើយ បានជាមានចង្អុលក្នុងព្រះគម្ពីរថា
“មើល យើងដាក់ថ្មីមុនដ៏សំខាន់មួយនៅក្នុងស៊ីយ៉ូន ជាថ្មីមុនដែលបានជ្រើសរើស
និងមានកម្មលទ្ធផលសេ ហើយអនុកណ្ណដែលជឿដល់ទ្រង់ នោះនឹងមិនត្រូវខ្មោសឡើយ។”
ដូច្នេះ សម្រាប់អនុករាល់គ្នាដែលជឿ ទ្រង់មានកម្មលទ្ធផលសេ
ប៉ុន្តែចំពោះពួកអនុកមិនស្ថាប័នបង្កគាបិញ “ថ្មីមុនដែលពួកជាងសង់បានបដិសេធនៃ
ថ្មីមុននោះបានត្រូវបង្កជាថ្មីមុនក្នុងរូបរាង” ហើយថា “ថ្មីមុនសម្រាប់ឲ្យយល់ដឹង
និងជាថ្មីមុនសម្រាប់ឲ្យយល់អាក្រក់” គឺដល់ពួកអនុកដែលជំពប់ដោយសារព្រះបន្ទូល
ពីព្រះពួកគេមិនស្ថាប័នបង្កគាបិញ។» ១ ពេតេស ២:៣-៨។

«ចំពោះអស់អនុកដែលជឿ ព្រះគ្រីស្ទជាគ្រឹះដ៏មាំមួនបុរាណ។
អនុកទាំងនេះជាអនុកដែលដួលលិចមុន ហើយត្រូវបំបែក។ ការចុះចូលចំពោះព្រះគ្រីស្ទ
និងសេចក្តីជំនឿលើទ្រង់ ត្រូវបានគំរាមទាស់ទោស។ ការដួលលិចមុន
ហើយត្រូវបំបែក គឺជាការលះបង់សេចក្តីសុចរិតដោយខ្លួនឯងរបស់យើង
ហើយទៅរកព្រះគ្រីស្ទដោយចិត្តភាពបន្ទាប់បន្ទាប់
ដោយប្រើចិត្តពីអំពើល្មើសរបស់យើង
និងជឿលើសេចក្តីសុទ្ធជាពិតរបស់ទ្រង់។ ដូច្នេះដរាប គឺដោយសេចក្តីជំនឿ
និងការស្ថាប័នបង្កគាបិញ ដល់យើងសង់លើព្រះគ្រីស្ទជាគ្រឹះរបស់យើង។»

«លើថ្មីមុននេះ ទាំងសាសន៍យូដា និងសាសន៍ដទៃដូចគ្នា អាចសង់ស្ថាបនាឡើងបាន។
នេះគឺជាមូលដ្ឋានតម្លៃគត់
ដល់យើងអាចសង់ឡើងលើដោយសុវត្ថិភាពមាំមួនបាន។
វាទូលាយគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់មនុស្សទាំងអស់ ហើយវិធីមាំគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបិទទ្រង់ទម្ងន់
និងបន្ទុករបស់ពិភពលោកទាំងមូល។ ហើយដោយការភ្ជាប់ជាមួយព្រះគ្រីស្ទ
ដែលជាថ្មីមុន អស់អនុកដែលសង់លើមូលដ្ឋាននេះ ក៏កុលាយជាថ្មីមុនដរាប
មនុស្សជាច្រើន តាមរយៈការខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ខ្លួន ត្រូវបានកាត់ផ្តាច់ ខាតលុអិត
និងលម្អអធិប្បវេណីសុភាគ; ប៉ុន្តែពួកគេមិនអាចកុលាយជា “ថ្មីមុន” បានទេ
ពីព្រោះពួកគេមិនបានភ្ជាប់ជាមួយព្រះគ្រីស្ទ។ បើគ្មានការភ្ជាប់នេះទេ
មនុស្សណាម្នាក់ក៏មិនអាចទទួលបានការសង្គ្រោះបានឡើយ។
បើគ្មានជីវិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងយើងទេ
យើងមិនអាចឈររឹងមាំទប់ទល់នឹងពុយៈនៃការល្មើសបានឡើយ។
សុវត្ថិភាពអស់កល្បរបស់យើង
ពឹងផ្អែកលើការសង់ស្ថាបនារបស់យើងលើមូលដ្ឋានដ៏បុរាណមាំមួន។
នៅសព្វថ្ងៃនេះ
មនុស្សជាច្រើនកំពុងសង់លើមូលដ្ឋានដែលមិនទាន់បានសាកល្បង។
នៅពេលភ្លៀងផ្កា ហើយពុយៈកាចសាហាវបោះបាក់ ហើយទឹកជំនន់មកដល់
ផ្ទះរបស់ពួកគេនឹងរលំ ដោយព្រះវាមិនបានសង់ឡើងលើថ្មីមុនដ៏អស់កល្បជានិច្ច
គឺព្រះយស្មើគ្រីស្ទ ជាផ្ទះថ្មីមុនឯកឡើយ។»

«សម្រាប់ពួកអ្នកកងលែងព័ន្ធនៅព្រះបន្ទូល ដោយព្រោះការមិនស្តាប់បង្គាប់»
ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់ជាថ្មីនៃការជំពប់។ ប៉ុន្តែ «ថ្មីនៃពួកអ្នកកងលែងព័ន្ធបង្គាប់
ថ្មីនោះឯងបានត្រូវតែតាំងជាថ្មីផ្សេងៗ»។ ដូចជាថ្មីនៃពួកអ្នកកងលែងព័ន្ធបង្គាប់
ព្រះគ្រីស្ទក្នុងបស្ចឹមកម្មនៃលើផែនដីរបស់ទ្រង់ បានទុកឲ្យការមិនអំពើ
និងការបំពាន។ ទ្រង់ «ត្រូវបានមនុស្សសម្លាប់ដោយ និងបោះបង់ចោល
ជាមនុស្សនៃខ្មែរ ហើយស្តាប់ច្បាស់អំពីសច្ចក្តីស្រស់ស្អាត...
ទ្រង់ត្រូវបានមនុស្សសម្លាប់ ហើយយើងមិនបានគិតថាទ្រង់មានតម្លៃទេ»។ អសោយ 53:3។
ប៉ុន្តែពេលវេលាដ៏តមកដល់ហើយ ដល់ទ្រង់នឹងត្រូវបានលើកតម្កល់។
ដោយការរស់ឡើងវិញពីក្នុងចំណោមមនុស្សស្រស់ស្អាត ទ្រង់នឹងត្រូវបានប្រកាសថា
«ជាព្រះរាជបុត្រនៃព្រះ ដោយព្រះចៅស្រី»។ រ៉ូម 1:4។
នៅពេលដែលទ្រង់យាងមកជាលើកទីពីរ
ទ្រង់នឹងត្រូវបានសម្រង់ឲ្យយើងឮថាព្រះអម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌ និងផែនដី។
ពួកអ្នកកងលែងព័ន្ធនេះហៀបនឹងឆ្កាងទ្រង់
នឹងទទួលស្តាប់សច្ចក្តីអស្ចារ្យរបស់ទ្រង់។ នៅចំពោះមុខសកលលោក
ថ្មីនៃពួកអ្នកកងលែងព័ន្ធនឹងក្លាយជាថ្មីផ្សេងៗ។

«ហើយលើអ្នកណាក៏ដោយដែលរាជ្យលាក់មកលើ
វានឹងក៏នឹងក្នុងនោះឲ្យទៅជាមុស»។ មិនយូរប៉ុន្មាន
ប្រជាជនដែលបានបង្កើតព្រះគ្រីស្ទ នឹងយើងទីក្រុងរបស់ខ្លួន
និងជាតិរបស់ខ្លួនត្រូវបំផុសឲ្យ។ សិរីរុងរឿងរបស់ពួកគេនឹងត្រូវបំបាក់
ហើយត្រូវខូចខាតខ្ទេចខ្ទាយដូចជាផ្លូវលំនៅមុខខ្យល់។
ហើយអ្វីទៅជាអ្វីដែលបានបំផុសឲ្យពួកយើង? គឺជាថ្មីនៃព្រះគ្រីស្ទ
ដែលបើពួកគេបានសង់លើវា វានឹងជាសុវត្ថិភាពរបស់ពួកគេ។
គឺជាសច្ចក្តីល្អរបស់ព្រះដែលត្រូវបានមនុស្សសម្លាប់ សច្ចក្តីសុចរិតដែលត្រូវបានបង្កើត
ហើយសច្ចក្តីមេត្តាករុណាដែលត្រូវបានមនុស្សសម្លាប់។
មនុស្សសម្លាប់ដាក់ខ្លួនទៅប្រឆាំងនឹងព្រះ
ហើយគ្រប់យ៉ាងដែលនឹងបានជាសច្ចក្តីសង្គ្រោះរបស់ពួកគេ
បានប្រទេសទៅជាសច្ចក្តីវិនាសរបស់ពួកគេ។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលព្រះបានកំណត់សម្រាប់ជីវិត
នោះពួកគេបានយើងថាជាសម្រាប់សច្ចក្តីសុលាប់។
ក្នុងការឆ្កាងព្រះគ្រីស្ទរបស់ពួកយើង
មានការបំផុសឲ្យយើងជាប់ពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងនោះ។
ឈាមដែលបានបង្កើតយើងជាម្ចាស់ គឺជាទម្ងន់ដែលលិចពួកគេទៅក្នុងសច្ចក្តីវិនាស
សម្រាប់លោកិយនេះ និងសម្រាប់លោកិយខាងមុខ។ ដូចនេះដែរ
វានឹងកើតឡើងនៅថ្មីនៃព្រះគ្រីស្ទ
នៅពេលការជំនុំជម្រះនឹងផ្តល់ឲ្យអ្នកកងលែងព័ន្ធព្រះគុណរបស់ព្រះ។ ព្រះគ្រីស្ទ
ដែលជាថ្មីនៃការជំពប់ដួលរបស់ពួកគេ នឹងលេចមកដល់ពួកគេនៅពេលនោះ
ដូចជាគ្រប់មួយនៃការសងសឹក។ សិរីរុងរឿងនៃព្រះភក្តីរបស់ទ្រង់
ដែលសម្រាប់មនុស្សសុចរិតជាជីវិត
នឹងក្លាយជាគុណនៃបំផុសឲ្យសម្រាប់មនុស្សអាក្រក់។
ដោយព្រោះសច្ចក្តីសុឡាញ់ត្រូវបានបង្កើត ព្រះគុណត្រូវបានមនុស្សសម្លាប់
មនុស្សមានហឫទ័យនឹងត្រូវបំផុសឲ្យ។

«តាមរយៈគំរូជាច្រើន និងសច្ចក្តីព្រះមានដែលបានចូលដៃមុតដោយមុតទៀត
ព្រះយេស៊ូវបានបង្ហាញថា អ្វីនឹងកើតមានឡើងដល់ជនយើង
ដោយសារការបង្កើតព្រះបុត្រនៃព្រះ។ នៅក្នុងពាក្យទាំងនេះ

ទ្រង់កំពុងមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់មនុស្សទាំងអស់នៅគ្រប់សម័យកាល
ដដែលបដិសេធមិនព្រមទទួលទ្រង់ជាព្រះបុរោសលោះរបស់ពួកគេ។
សេចក្តីព្រមានគ្រប់យ៉ាងសុទ្ធតែស្តែងមុខបំប្លែង ព្រះវិហារដ៏ល្អឥតខ្ចីបំពេញ
កូនបុរសដ៏ល្អមិនស្គាប់បង្គាប់ កសិករអ្នកចម្រើនការដ៏ល្អមិនស្គាល់
នឹងអ្នកសង់ដីពោរពេញដោយការមើលងាយ សុទ្ធសឹងមានគំនូសរង្វង់គុណរបស់
ឧល្លនន្ទនៅក្នុងបទពិសោធន៍របស់មនុស្សសហគមន៍ប្រហុយ។ លុះត្រាតែគាត់ប្រើចិត្ត
វិនាសកម្មដ៏ល្អឡើងទាំងនោះបានបង្ហាញជាមុន នឹងកុលាយជាចំណែករបស់គាត់។»
Desire of Ages, 597–600.

យើងនឹងបន្តអំពីរឿងនេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។